

1. Περιβαλλοντική αναισθησία. Στις Ανανεώσιμες ενεργειακές εγκαταστάσεις βρήκαμε να δείξομε το ζοριλίκι μας;

Θεοδόσης Τάσιος

Ομότιμος καθηγητής Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

(ΤΟ ΒΗΜΑ 25/03/2007)

Ορθότατη (επιτέλους) η πρωτοβουλία του ΥΠΕΧΩΔΕ για το Χωροταξικό των εγκαταστάσεων των Ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (ανεμογεννήτριες, φωτοβολταϊκά και μικρά υδροηλεκτρικά). Ορθότατη και έγκαιρη αφού έχουν ήδη εκδιωχθεί όλοι σχεδόν οι ξένοι επενδυτές μέσω... φιλοπεριβαλλοντικών προσφυγών στο Συμβούλιο της Επικρατείας! Και επιθυμώ να επαινέσω αμέσως τη δημοκρατικότητα των Συντακτών του Σχεδίου. Είχαν υποχρέωση να σεβαστούν τα περιρρέοντα "δεδομένα" Αξιών (αισθητικών και περιβαλλοντικών) -δεδομένα, πάντως, που βρίσκονται σε κατάπτωση δυσπερίγραπτη.

1. Με τη δοξασμένη φαρισαϊκή-μας παράδοση, κατακεραυνώνουμε τον Γεώργιον Μπούς για την περιβαλλοντική-του αναληψία, ενώ συγχρόνως είμαστε μια κοινωνία περιβαλλοντικώς αναισθητη: Έχομε ρεκόρ σκουπιδοπαραγωγής (και μίσους στις σύγχρονες μεθόδους ελέγχου και διάθεσης απορριμμάτων), έχομε ρεκόρ ενεργειακής έντασης (για την παραγωγή δεδομένου προϊόντος), έχομε ρεκόρ βραδύτητας στην αντιμετώπιση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακος, και τράβα κορδέλα. Και, βεβαίως, αχτύπητο ρεκόρ βραδύτητας στην εγκατάσταση Ανανεώσιμων πηγών ενέργειας: Λ.χ., παράτα φημισμένα ανεμοδαρμένα ύψη-μας, καταφέραμε να έχομε εγκαταστήσει αιολικά πάρκα σε ποσοστό ισχύος μόνον 30%, εν σχέσει με τους χαζογερμανούς (ανά κάτοικον, πάντοτε). Αυτά κι έχομε το θράσος να βρίζομε τον Μπούς από πάνω... Αυτήν λοιπόν την μέση αντίληψη του («προοδευτικού» πάντοτε) Έλληνα πολίτη ήσαν υποχρεωμένοι οι Συντάκτες του Χωροταξικού να την λάβουν υπόψη. Και φρόντισαν επιμελώς να στενέψουν τον κορσέ των Ανανεώσιμων εγκαταστάσεων: Οχι μές στα δάση, όχι μέσα στις δασικές και αναδασωτές εκτάσεις, όχι στις χορτολιβαδικές (έλεος στην πλατεία Συντάγματος θα βάλομε τα φωτοβολταϊκά;).

2. Το λυπηρότερο όμως είναι ότι το Σχέδιο επέδειξε έναν δυσέπαινον αισθητισμόν. Ξεκίνησε απ' το (ειλικρινώς απίστευτο) «δεδομένο» ότι η ανεμογεννήτρια και οι φωτοβολταϊκές επιφάνειες είναι... αντιαισθητικές. Σ' ετούτην την προσβλητική για τον πολιτισμό-μας άποψη, υποθέτω ότι θα έφθασαν υπό την έμμονη πίεση κάμποσων οικολογικών οργανώσεων (το πιστεύετε;). Κι επέβαλαν λεπτομερέστατους κανόνες «οπτικής αντισηψίας»: Να μην πολυφαίνονται αυτά τα αισχρά αντικείμενα από ποικίλες θέσεις «ειδικού ενδιαφέροντος». Και να απέχουν τόσα χιλιόμετρα όχι από οικισμούς, αλλά από τις... ατύπως διαμορφωμένες οικιστικές περιοχές! Προβλέπω ότι σύντομα οι πράκτορες των μεγάλων πετρελαϊκών συμφερόντων θα χτίζουν «άτυπους» οικισμούς όπου γουστάρουν - και θ' ακυρώνουν βαθμιαίως κάθε ελπίδα καθαρής ενέργειας.

3. Τί θέλω να πώ μ' αυτές τις (όντως παρορμητικές) επισημάνσεις; Την ώρα που ανεχόμαστε την καταστροφή της ελληνικής υπαίθρου απ' την άναρχη δόμηση (και τις τραυματικές διανοίξεις αντίστοιχων οδών και λατομείων) - στις Ανανεώσιμες ενεργειακές εγκαταστάσεις βρήκαμε να δείξομε το ζοριλίκι-μας; Σε μιαν εποχή που σεμνύνεται για τις αισθητικές της προόδους, εμείς μένομε κολλημένοι στα συμμετρικά «σεμέν ντε τάμπλ»- και απορρίπτομε το αριστούργημα της σύγχρονης κινητικής γλυπτικής που είναι η ανεμογεννήτρια - έκφραση γοθικής ανάτασης και ανακυκλικής λευτεριάς. (Την ίδια ώρα βέβαια, μας πέφτουν τα σάλια με τους ανεμόμυλους.) Στείλτε τα παιδιά σας και σε καμιάν έκθεση μοντέρνας γλυπτικής, μπας κι ανοίξουνε τα μάτια μας την επόμενη δεκαετία. Κι επιτέλους, νυν υπέρ πάντων αγών: Ο πλανήτης μας χάνεται, κι εμείς χτενιζόμαστε; Οι Ανανεώσιμες είναι η μόνη ελπίδα μας να ματαιώσομε τον Κατακλυσμό. Αυτές βρήκαμε να τις... κρύβομε (ντροπιασμένοι) - αντί να είμαστε περήφανοι επιδεικνύοντας τες, όπως οι «αναίσθητοι» οι

Δανοί;Θέλετε κι άλλη απόδειξη της σχιζοφρένειας μας; Το πρόσφατο Ευρωβαρόμετρο μάς βγάζει Πρώτους (95%) στην ευαισθησία έναντι των κλιματικών αλλαγών - και Τελευταίους (25%) στην ετοιμότητα μας να πληρώσουμε κάτι παραπάνω για καθαρότερη ενέργεια.Τι μέλλον βλέπετε εσείς για τον τόπο όταν είμαστε παγιδευμένοι σε τέτοια τερτίπια ευαίσθητης αναισθησίας; Την ίδια αναισθησία που δείχνουμε και για το διαρκές έγκλημα της ομηρίας των πανεπιστημίων στα χέρια των βίαιων μειονοτήτων

Θ. Π. ΤΑΣΙΟΣ